

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 10:5

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Ds R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr H. Bergema, Karoeni; Ds F. A. den Boeft, Rotterdam; Ds E. T. v. d. Born, Heemstede; Mr A. Bouman, Potterdam; Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Ds D. v. Dijk, Groningen; Drs D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gillhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr J. H. Hagenbeek, Zwolle; Ds J. van Herken, Ermelo; Ds B. Holwerda, Amersfoort; A. Janse, Biggekerke; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. L. Koole, Vreeland; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr J. v. d. Linden, Poerworedjo; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Mevr. C. E. Th. Luijckenaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Ds F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Ds H. Mulder, Deventer; Ds A. Ringnalda, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijnsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Wanswerd; Ds J. Smelik, 's-Gravenhage; Dr H. Smilde, Groningen; Drs H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Ds N. Streefkerk, Wolvega; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia Pa.; Ds C. Veenhof, Haarlem; Drs M. B. v. 't Veer, Groningen; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Ds M. Vreugdenhil, Meliskerke; Ds F. de Vries, 's-Gravenhage; Ds J. de Vries, Tilburg; Dr H. J. Westerink, Leiden; Ds D. K. Wielenga, Capelle a. d. IJssel; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage; Dr S. U. Zuidema, Solo.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloeddijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., Goes.
Telefoon No. 58. — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Iets over het Joodsche probleem, V. — Uit de Schrift: Christus, de Eersteling dergenen, die ontslapen zijn (1 Kor. 15:20). — Kerkelijk leven: Hartelijk welkom. Een belangrijk opstel, IV. Hulp opleiding predikant Argentinië. De Grootte Catechismus van Zacharias Ursinus, XXXII. — Geestelijke adviezen: Over de potensiek. — Even parkeren: De Hemelsche Landman op den Wereldakker. — Pop. wetensch. schetsen: In Kuyper's lijn, VII. — Het boek van de week: „Eldert Holier”. — Opvoeding en onderwijs: „De grenzen van de bevoegdheid der Overheid”. — Zending en evangelisatie: De Christelijke Boodschap in een Niet-Christelijke Wereld, VII. — Peraschouw. — Boekbespreking. — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

Iets over het Joodsche probleem.

V.

De motieven der Jodenvervolgung. II.

Tegen een deel der Joden geldt ook het politiek motief, dat zij zich aan de zijde der revolutionairen schaarde.

Dit treft men vooral aan bij de Joden, die van het geloof schipbreuk hebben geleden, en het Oude Testament niet meer als Gods Woord erkenden. Bijv. in Rusland, waar zij langen tijd de verdrukte partij waren en de revolutionaire elementen onder hen in de ambtenaarskringen tijdens het Czarisme al lang kwaad bloed hadden gezet. Door de bekende pogroms in 1881 v.v. hadden zij het zwaar te verduren. Toen nu na den oorlog, 1914—1918, het Czarisme viel en het Sovjetbewind aan het roer kwam, keerde de kans en schaarde vele Joden zich onder de revolutionaire vanden. De meeste intellectuelen als Trotzki, Zinoview, Kamenew, Radek e.a. kwamen al spoedig in de hoogste rijen. Velen werden als ambtenaren aangesteld. De hoofdfiguren der Sovjet, Lenin en Stalin, zijn echter geen Joden. En toen er onder de Sovjet zelf meer geschoolde krachten kwamen, minderde de invloed der Joden en werden zij, ook om hun godsdienst, weer achteruit gezet. Tal van synagogen werden in arbeidersgebouwen veranderd, al moet erkend dat de Sovjet-regering zelf de antisemitische pogroms met kracht heeft tegengegaan.

Ook in Duitschland werd de moord op Vom Rath door den Poolischen jodenzoon Grynspan aan het revolutionaire Jodendom toegeschreven. Volgens de Nazi's zijn de revolutionaire Joden instrumenten van een Joodsch wereldcomplot, dat in het duister tegen het Duitsche regiem ageert.

—En geen wonder, want volgens Rosenberg zijn Jodendom, socialisme en communisme in den wortel één. Karl Marx, de stichter van het socialisme was immers een Jood. En was hij geen internationalist, die alle rassenonderscheid verwierp? Welnu, die vreemde plant moet uit het Duitsche volk uitgeroeid worden. Dat is nu de grootste zending van de Duitsche arbeidersbeweging.

Opmerkelijk, dat vooral het Oude Testament er de schuld van kreeg. Het Oude Testament staat immers met Marx op één lijn. Het kweekte de bolsjewistische gezindheid aan. Door dien Jodenbijbel was ook de ziel van het Duitsche volk aangestoken en verpest. Niet ernstig genoeg kan 't volk er tegen gewaarschuwd worden. Dr Edelkoort zegt in Vox Theologica, Maart 1938: „In der Blitz, 1936 no. 39, kan men het lezen: „Der Bolschewismus ist eine Frucht der Judenbibel. Des Bolschewismus besten Schrittmacher ist das Christentum”. (Het Bolsjewisme is de vrucht van den Jodenbijbel. Het Christendom is de beste wegbereider (propagandist) voor het Bolsjewisme).

En daarbij kwam dat die beginselen reeds door de Fransche revolutie krachtig waren verbreid. Immers de Fransche revolutie predikte, zooals

Rosenberg zegt, de onzinnige loer der „Menschen-gleichheit”. En uit die prediking is voortgekomen de emancipatie (gelijkstelling) der Joden. Zoo kon ieder jood, neger, mulat burger in volle rechten van Europa's staten worden. Vandaar dat tegen dien revolutionairen en vaak overheerschenden invloed van het Joodsche ras, die zich overal gelden doet, niet sterk genoeg geageerd kan worden. Dien invloed wil men breken om het germaansche (arische) karakter van den totalitair staat zuiver te houden.

Nu gaat het te ver, wanneer men, zooals in Duitschland, de revolutionaire tendenzen aan het Jodendom als zoodanig toeschrijft. De Joodsche ziel is als zoodanig niets meer of minder revolutionair dan de germaansche ziel. Overigens valt het niet te ontkennen, dat vóór den oorlog, zooals Dr Harling te Leipzig, een Jodenvriend en -kenner bij uitnemendheid schreef, een groote invasie van Oost-Joden, in Duitschland over de grenzen gekomen, zich met vele Joden, die in Duitschland geboren waren, aan de revolutionaire partijen verbonden. Geen wonder, dat na den oorlog, toen door den bitteren vrede het nationalisme krachtig opleefde, de haat zich allereerst tegen de Joden keerde, omdat zij in de politiek het internationalisme hadden bevorderd en economisch van Duitschlands hulpeloosheid, toen het in nood was, veel misbruik hadden gemaakt.

Evenals Dr Harling heeft ook Dr Kuyper, hoe lief hij ook de Joden had, in zijn „Liberalisten en Joden”, 1878, tegen dien „linksch-politiek invloed” en tegen dien overheerschenden invloed in Europa gewaarschuwd. Men meene echter niet, dat Dr Kuyper de antisemitische pogroms tegen de Joden als zoodanig zou goedkeuren. Integendeel, hij verklaarde uitdrukkelijk wars te zijn van alles, „dat ook maar van verre riek naar de laudrende minachting, waarmee men in sommige Duitsche kringen vooral de Joden echt joodsch en al zeer onchristelijk vervolgt”.

In ons land hebben wij van de revolutionaire politiek der Joden weinig of geen last. Wij herbergen (de ruim 9500 toegelaten Joodsche vluchtelingen niet meegerekend) ongeveer 112.000 Joden. Dit is het getal volgens de laatste volkstelling van 1930. Ongetwijfeld hebben de linksche partijen daarvan het grootste aandeel. Onder de grondleggers van de S.D.A.P. komen zoo goed als geen Joden voor. Gerhard, Domela Nieuwenhuis, Vliegen, Helsdingen, Van Kol, Troelstra, Schaper, Van der Goes, geen van allen waren Joden. „Eerst in het tweede stadium verschijnen eenige Joodsche namen: Loopuit, De Levita, Henri Polak. Veel later treden Mendels, Van den Bergh, De Miranda, Ed. Polak, Broekman aan den dag”. Van de Communisten is David Wijnkoop bekend. Bij ons houden zij zich doorgaans van alle extremisme vrij. Over het geheel zijn zij trouwe onderdanen van onze Koningin, toonen liefde voor land en volk en hebben op economisch gebied belangrijke diensten aan onze volksgemeenschap bewezen.

Het diepste motief waardoor het Duitsche volk tegen de Joden wordt opgezet is echter het religieus motief.

Onder geen volk werkt dit motief zoo sterk als thans in Duitschland. Dat komt door de Nationaal-Socialistische wereldbeschouwing. Het Nationaal-Socialisme toch is geen politiek systeem, geen partij-program naast dat van andere partijen. 't Is heel iets anders. Het is een soort religie, een geestelijke beweging, die een totale vernieuwing van de Duitsche natie bedoelt. Er moet een nieuw volk ontstaan, innerlijk zoo vernieuwd, dat het persoonlijk, huiselijk, maatschappelijk, politiek, zedelijk, geestelijk, kerkelijk leven, in één woord heel het Duitsche volksleven, nieuw wordt.

Dit nu is de leer van de „Mythe der 20ste eeuw” van Rosenberg en de zijnen. Mythe echter niet als

een fantasiebeeld of verdichting, maar mythe als „de bron van alle energie”, als de ziel-aangrijpende kracht, die heel het Duitsche volksleven stuwt naar een nieuwe toekomst. De mythe van „het ras, bloed en volk”, d.i. van een „nieuw geloof” en van een „nieuw leven”. Want dat wil de Mythe zijn. Geen rationalistisch stelsel, geen dor betoog, maar een geweldige mystieke kracht, die de menschen zóó aangrijpt en beheerscht, dat een heel volk er uit leeft en geweldige dingen doet. Of stond de gunsche wereld niet door stomme verbazing als verlamd te kijken toen Hitler het 6.000.000 groote Oostenrijk in enkele dagen inlijfde zonder oorlog en zonder bloed? Dat is de kracht van de mythe, geen maandenlang wikken en wegen: zullen wij 't wagen of niet wagen?, maar de spontane daad, die geschiedenis maakt en de wereld met bewondering vervult.

In kiem was er die vernieuwende macht vroeger ook al. Ze is overal waar het mysticisme verborgen leeft. Reeds in de middeleeuwsche mystiek van Meister Eckehart (1226—1327), maar nog sluimerend. Toen had het „innerlijk licht” Europa reeds kunnen redden, maar het werd verdonkerd door de vereering van het oude Bijbelboek. Ook de Hervorming ontstak het niet al te volledig. Luther heeft wel de verdienste, dat hij met de Roomsche priesterheerschappij brak en het Christendom germaanseerde. Maar zijn dwaling was, dat hij vasthield aan het Oude Testament, niet radicaal brak met die verhalen van souteneurs en vechandelaars en niet teruggreep naar de Noordsche sagen en sproken. Zoo heeft hij er schuld aan, dat de Duitsche natie verjoodscht is en het nieuwe leven der Reformatie in kiem gesmoord werd. Maar nu, na vier eeuwen van donkerheid, breekt het licht volkomen door, in de mythe van de nieuwe religie, in de Noordsche, Germaansche, Arische mystiek. Nu wordt de Duitsche volksziel zich al meer bewust van goddelijke afkomst en zelf goddelijk te zijn.

En waarom dit voorrecht nu juist het Duitsche volk te beurt valt? Dat is niet toevallig zoo. Dat komt omdat het Nordische, Arische, Germaansche volk het ras is, waarin het edelste, schoonste en beste van de pantheïstische godheid zich kon belichamen. En juist het Duitsche ras is het daarvoor bepaald gedisponeerde menschenras. Niet in elke groep van menschen, die toevallig ergens samenwonen kan de vrije goddelijke ziel zich volledig manifesteren.

Geen wonder, dat die nieuwe, in den grond pantheïstische religie zich niet verdraagt met de Oud-Testamentische religie der Joden. Want het Oude Testament leert een persoonlijk God. Alleen reeds de idee van een persoonlijk God is voor het Nationaal-Socialisme onverdragelijk. En dan een persoonlijk God, Die verklaart, dat Hij de Eenige, waarachtige God is, en van de goden der heidenen, dat zij het maaksel van menschen zijn.

In beginsel gaat de strijd dan ook tusschen pantheïsme en theïsme, vergoddelijking van den mensch en vreeze Gods. Rasechte volken hebben dan ook van zondebesef en schuld bewustzijn geen last. Nog minder hebben zij aan vergeving en verzoening der zonde behoefte. Beide zijn „onmanne-lijk, slaafsch, indruischend tegen den aard van den trotschen Germaan”. Zondebesef en behoefte aan genade zijn volgens Rosenberg juist een begeleidend verschijnsel van physische verbastering. Zij komen voor bij volken, die door vermenging niet rasecht, d.i. minderwaardig zijn. Volgens Dinter bereikt men het Godsrijk niet door verzoening en rechtvaardiging, maar uitsluitend door eigen zedelijke daad, zalig worden door genade en geloof is „jüdisch-materialistisch-pazifistisch”. Er is alleen sprake van „Selbstbegnadung”, waartoe de eugenetiek krachtig kan bijdragen. De „Arische geest roept om zelfhandhaving, de „Joodsche” geest roept om bekeering”. (Dr Edelkoort).